

Z výšek mezihvězdných přišel jsem,
z proudů roků světelných.
Vstříc mi zářila jen malá zem,
hor a řek svět na mě dých.
Chtěl jsem dát mu víru,
v lásku ve vesmíru,
v křídla astronautů.

Lidé zřekli se však míru,
mých slov a svých argonautů.

Zlata, meče, kříže, znamení,
štíty krutých katedrál,
všude vítali mne kamením,
bílý požár válek plál.
Dlouhý zástup lhářů,
rval mě do svých chrámů,
kázal zatraceným.

Lál tam chudým psům a chámům,
jménem mým je v prach tam srážel.

K výškám mezihvězdným vzlétl jsem,
žít jen v země legendách,
dál teď doufám v kosmu vzdáleném
v křídla v modrých hlubinách.
Já jsem diskobolem
a mé disky kolem
měst i hor letí dál.

Tisíce mých očí krouží
lidskou pamětí i spánkem.